

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével szemben.
 hogy az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölzárlások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Mária-utca 1-ös szám
 I. EMELLET
 hogy a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
 Kéziratok vissza nem adandók.
 Nérdíjak
 a kiadóhivatalban vétettek!

Haladunk rák módjára.

Pécs, 1895. november 2

Ha az idegen Pécs város társadalmának jellegéről tudakozódik, azt szoktuk rá felelni, hogy papi, hivatalnoki és katonai város vagyunk, mert ez a három osztály az, mely aránylag leginkább van kifejlődve nálunk s így a városra sokkal inkább rányomja sajátos jellegét, mint például az iparos vagy kereskedő osztályok, a melyeknek vannak ugyan egyes tekintélyes képviselői közöttünk, de általában még sem tudtak úgy megerősödni, hogy Pécs iparúzó vagy kereskedő városnak mondható lenne.

A papi osztály túlsúlyát már Szt. István király biztosította, mikor itt püspökséget alapított, a másik két osztályt a hivatalnokokat s a katonaságot a legújabb időkben növeltük nagyra, mert a város emelkedésére és fejlődésére ezeket tartottuk elengedhetlen tényezőknél, s e mellett megelégedtünk sok egyéb dologról, a többi között arról is, hogy vasuti összeköttetésünket a nagyvilággal a saját érdekeinknek megfelelőleg rendeztük volna be s így belekerültünk egy olyan zsákutcába, a melyben mindinkább háttérbe szorulunk; semmi gondunk sem volt arra, hogy egyes iparágak, a melyek hajdanta virágoztak városunkban és környékén, mint pl. a papirgyártás, selyemtenyészés stb. ki ne pusztuljanak, hanem hatósági támogatás, városi kedvezmények árán is a modern technika eszközeinek felhasználásával újjászüllessenek és felvirágozzanak.

No de hát minden bajunk arkánumának a hivatalok és a katonaság szaporítását tartottuk, mert biztunk benne, hogy ez fogja iparunkat és kereskedelmünket fellendíthetni s városunkból a Dunántúlra oly erős központját megalakítani, a mely utóbb majd önként fogja magához vonzani mindazokat az intézményeket, a melyeknek híjával vagyunk, vagy a melyeket az állam még az idők folyamán létesíteni jónak fog látni.

Ebben a jó reménységben minden erőnk megfeszítésével hoztuk az áldozatokat az állami hivatalok itteni elhelyezésére, baraktábor, katonai kórház és kaszárnyák építésére, de hát mindaddig

sem iparunk, sem kereskedelmünk nem lendült fel, legfőleg piacunk drágult meg s a fogyasztási adók bérletét srófolja egyre magasabbra az állam a megszorított helyőrségre s hivatalnokseregrel való tekintettel.

Furesza dolog is az, hogy a várost áldozatainak meghozatalában egyik főindok gyanánt az vezérelte, hogy a hivatalnokok, de különösen az itt elhelyezendő katonaság szaporodásával busás kárpótlást fog nyerni a regale-jövedelem emelkedésében, a mi akkor még kizárólag őt illette, s most, hogy ennek a jövedelemszaporulatnak be kellett volna állnia, az állam tette rá a kezét a regale-jövedelemre, kárpótolván a várost — nem a beruházások folytán a jövőben bizton emelkedő jövedelem, hanem a múltban tényleg élvezett csekély bevételek arányában. Meghoztuk az áldozatokat a regale-jövedelem fokozására s most más szedi annak gyümölcseit, igazolva ismét azt a régi igazságot, hogy sic vos non vobis . . .

De hát lássuk, hogyan teljesült abbeli reménykedésünk, hogy városunkból egy egész országrészre szülő erős központot csináljunk, amely az ezután létesítendő állami intézmények elhelyezésénél figyelmen kívül nem hagyható, hanem azokat önkéntlenül is ide vonzza?

Bizony ezzel a reményünkkel is erősen felültünk. Mikor városunkat még csak magántársulatok vasutai érintették, ezeknek a vasutaknak üzletvezetősége nálunk székelt, számos intelligens családdal szaporítván a város lakosságát s a helyi kereskedelem érdekeit is jobban kielégítvén. Mikor aztán megépült a szerencsétlen irányú budapest-pécsi, tulajdonképpen pedig budapest-szt.-lőrinczi vasut, összpontosították ugyan a három vasut üzletvezetőségét, de nem Pécsre, hanem Budapestre s így elvesztettük azt is, a mink már megvolt.

A pénzügyi igazgatást újra szervezték s ennek folytán az eddig három vármegyére kiterjedt pénzügyigazgatóságunk hatásköre összezsugorodott egy vármegyére, természetesen ehhez aránylag megfogyván a hivatal személyzete is.

Városunk dicsekedhetik az egész dunántúli országrészben a leglátogatottabb s legjobb közép-

iskolákkal, természetes dolog volt tehát, hogy Pécs legyen a tankertület főigazgatójának székhelye; de bizony alig volt az pár évig, lett a pécsiből székesfehérvári tankertület s azóta az ottani főigazgató csak vendégkép látogat el olykor hozzánk is, mint Csurgóra, vagy Bonyhádra.

Óriási áldozatok árán kivittük, hogy a honvédség nagy sátor-táborra itt legyen felépítve, hol az akkori biztatások szerint évenként 8—10.000 ember fog összegyűlni hadosztály gyakorlatra. Egyszer együtt is volt az egész kerület honvédsége, azután dandár-gyakorlatok voltak s most már csak ezredgyakorlatok folynak itt s a sátor-tábor felénél több a legmozgalmasabb időkben is kong az őrösségtől.

Elvitték azóta városunkból s a megyéből a közshadseregbeli lovasságot, felosztatták az itt székelő hadmérnökséget s legújabb katonai élelmezési hivatalunkat is elvitték Székesfehérvárra, mert hát katonáék kimondták a koncentráció elvét s ha már koncentrálnak, akkor azt nem Pécsre teszik, hanem oly helyre, a hol már nagyobb katonai hivatalok vannak.

Ha már termelőink és iparosaink akkor is csak elvéve juthattak katonai szállításokhoz, amikor az élelmezési hivatal városunkban székelt, képzelhetjük, hogy ezentul még az eddigi kegyelem-morzsáktól is el fognak esni.

De azért csak áldozunk továbbra is, építjük tele a várost kaszárnyákkal, melyeknek berendezése természetesen feletjen meg a kényelem minden kivánalmainak, de a melyek után az állam ugyanazon kulcs szerint, az elhelyezett katonaság létszáma után fizeti a bért, mint akkor, a mikor ugyanoly „férőhelyre“ kétszer, sőt háromszor annyi legénységet zsufoltak össze.

* Megyebizottsági tagok választása.

Baranyavármegye 137 bizottsági tagjainak újra választása október 31-én folyt le, még pedig a következő eredménnyel megválasztottak: Kővágó-Szöllői választókerületben: Kelenfi György, Farkas György. Patacs: Kiss Tóth György, Turóbi János. Nagy-Kozár: Kis Gadó János, Horváth János. Szabolcs:

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Klobucsár.

Nyugdíjaznak a honvédségnél
 Mindenkit már, a ki magyar;
 Ki bevinni a honvédségbe
 Ontrák szellemet nem akar.
 És mert e dicső szellem dolga
 A honvédségnél csehül áll:
 A függő kérdést majd megoldja
 Egy horvát zseni, Klobucsár.

Ezért tehát előre véle!
 S nyugdíjba azzal, a ki még
 Anyra vak, hogy meg nem érti
 A Kriegerminister disz-cselét;
 Ki számandó ideálistá,
 Ki még magyar szellemre vár
 S nem látja, hogy miut szíjja vissza
 Mit ő elrendelt, — Klobucsár.

A magyar zászlót meggyalázzák
 Horvát testvérink odalent;
 S a kegy sugára egy horvát
 Árad most ime idefen!
 Nekik semmi a magyar állam
 S zsvió a krovatski králj;
 S a magyar honvédség nyakán van
 Parancsnokul egy — Klobucsár!

Ki Jellasi dicső futását
 Öröklé jussul, most ime

Parancsnokul ide hozatják
 Magyar honvédség fölibe;
 S mert Róthnak és Philippovicsnak
 A lobogója foltra vár:
 Majd befoltozza, kész reája,
 Honvédparancsnok Klobucsár!

S a hármasszintű lobogót majd
 A szél busan lebegtetni:
 Hgy kit a honvéd annyit megvert,
 Horvát parancsol most neki!
 Hejh, a te dolgod, Magyarország,
 Ugy látszik, szinte csehül áll, —
 Nyissa fel álmos két szemed hát
 A horvát honvéd, Klobucsár!

Honthy István.

Heti krónika.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Ismerek ugyebár, nyájas és nyájtalan olvasóim a „Mamzell Nitouche“-ból azt a kedves nótát, a minek a refrainje mindig az hogy aszondja:
 „Mert Celestin! az Floridor.

És Floridor: az Celestin.“ És így bizonyára kitalálják, hogy kit értek én ezalatt, ha e hét legörvendesebb események azzal kezdem krónikámat, hogy Szelestey Andor megbukott! A dicső Szelestey Andor, ki Hollós Mátyásként a nép közé vegyült, együtt evett-ivott a hódmezővásárhelyi szucilistákkal, hogy kitudja a bajaikat. A dicső Szelestey Andor, ki az országos gazdasági egyesület múlt évi kongresszusán nem tartotta érdemesnek

megjelenni s sans géne földhöz teremtette azt a vaskos könyvet, a miben a magyar közgazdaság bajait tárgyalta és ajánlott e bajok orvoslására homeopátiás recepteket valami ideális lelkületű magyar gazdabarátt. Az a Szelestey Andor, ki remek intézkedéseivel kivitte azt, hogy Kőbányán „finis Poloniae“-t rőfögtek a szép asiros csalonnájú sertések a nyáron s leve halál és pusztulás eme hasnos háziállatok között. S végül az a Szelestey Andor, ki bár nincs akkora szakálla, mint a muszlimánok profétájának, mégis olyan vakmerő volt, hogy a maga szakállára akart felállítani sertésveszteglő-intézetet, a nélkül, hogy megkérdezte volna a — papát, azaz hogy a családi tanácsot, már mint azokat a bölcs és komoly férfiakat, kik jelenleg Magyarország sorsát irányítják a biztos — boldogulás felé. S mert

„Szelestey: az Festetich:

És Festetich: az Szelestey.“ Festetich Andor gróf Magyarország jelenlegi földmivelőügyi minisztere megbukik.

És mi buktatja meg? Először is az inkognitó. A nemes gróf szerelmes lehet abba a paradicsomi boldog állapotba, a mit mi mindennapi gondolkozásu emberek bizony csodálattal nevezünk inkognitónak. Ő inkognitóban járt az előgedetlen földnépe között; inkognitó maradt — földmivelőügyi miniszter léteire — a magyar gazdák országos kongresszusával szemben; inkognitó tagja volt a miniszteriumnak is és inkognitó akarta felállítani a sertésveszteglőt. Hanem ebbe az inkognitóba astán belebukott. Hogy túrné ast a besztercei nassódi harámbasa, hogy az ő megkérdezése nélkül intessen Magyarországon valaki

Jakovits Ferenc, Komáromy Tivadar. Hosszu-
hetény: Radó János, Bőrös Mihály. Szalánta:
Radits György, Olassy Gábor, Antalovits Márián,
Kossits Sándor. Rácpetres: Vajai István, Pets
Sebestyén, Rathmann Boldizsár, Neumayer De-
zso. Regenye: Jilly Viktor, Vargha József,
Dr. Rónaky Kálmán, Klecl Gyula. Dárda: Bálint
István, Ursiny Pál, Szekessárdi János, Kimeth János.
Laskafalu: Dreher Antal, Antal Pál, Nend-
vich Gyula. Baán: Kisfaludy Zsigmond, Kus-
sinsky Fer. Králik Vince. Villány: Kis-
faludy Zsigm. Tóth Vilmos, Waniss Sánd. Németh-
Boly: Trixler Károly, Schneider József.
Siklós: Pakusi Gyula, Novák Péter, Dr. Kre-
tay Ottó. Nagyarsány: Perczel Béni, Har-
sányi Ferenc. Kovácsida: Dani János, Goj-
kovits Sabbas, Boda János. Mohács: Szabó
András, Késs Pál, Klombauer Antal. Hidasd:
Csima Lajos, Horváth Mór. Bossok: Kisfaludi
Vidor, Seh Jenő, Gállos Ede. Nádásd: Podgo-
relác Sándor, Hinka László. Himesháza: Jasek
Alajos, Dr. Schlesinger László, Reisz Boldi-
zsár. Szilágy: Bóssa Kálmán, Molnár Ti-
vadar, Lauschmann Vince. Szajk: dr. Wald-
fogel Károly, Kerner Ádám, Martini Alajos,
Lang János, Nagy Jenő. Szentkirály: Bern-
ánth Ferenc. Nagyváty: Morvay Ferenc,
Marosy Ignác. Bicsérd: Kis Kovács Vince,
Deák Keresztes Antal. Sellye: Szűcs Ká-
roly, Szekeres József, Kayser Elek. Jenő: Szily
Pongrác, Rihmer Elek Béla, Pfaff Mihály, Frey-
tag Kamill, Ibrig Vilmos. Magyarszék: Vaj-
jay István, Glott Ferenc, Palkó István.
Bikal: Magda Elek, Mühl János, Grosch János.
Guggenberger János, Kutasi Károly. Mágocs:
Halvax József, Hirth János, Vajay István. Hi-
dasd: Dr. Müller János. Nádásd: Mányai
Imre. Lapunk zártáig a kerületekből érkeztek be a
választásról szóló hivatalos jelentések. A megválaszt-
ott bizottsági tagok nevei között az uj embere-
két, vagyis kik most lettek bevéltetve a bizott-
ságba, ritkított betűkkel szedettük, megjegyezvén,
hogy dr. Müller János és Mányai Imre az el-
halt Péter Lajos és Huber János helyére lettek meg-
választva. A választás eredményéről még nem érke-
tek be jelentések Laskó, Csusa, Vörösmart, Gyüd,
Old, Osró, Vaissló, Dunaszekcső, Pécsvárad, Szent-
lőrinc, Szentdienes, Bükköd, Bakonya, Baksa, M.
Mecsek, Sásd, Felsőmindszent és Szászvár választó-
kerületekből.

Hirek.

Pécs, 1895. november hó 2.

(Halottak estéje.) Pénteken este zárán-
dokolt ki a nép a temetőbe, hogy kegyelettel adóz-
sék szerettei emlékének, kik lent az anyaföldben
aluszszák örök álmukat a földi lét harcai után. Való-
ságos emberáradat hömpölygött főkép a budai városi
temető felé, melynek szépen kivilágított, feldissített
sirdombjai mellett elfutó utakon aztán megosszolt és
kegyelettel s kíváncsisággal nézte a halottak halotti
pompáját. A három temetőbe messze beküldte fény-
özöne sugárait a város felé s mintegy fénytengerben
álló terület, úgy nézett ki a szép, holdvilágos estén.
Az idő is váratlanul kiderült péntekre és szép a ke-

valamit. A ki Bánffy Dezsőt nem respektálja, az-
sal Bánffy megbánatja ezt a tettét! S mivel
kollegái egy húron pendülnek vele, könnyű dezavu-
álni az ugys inkognito minisztértársat s ezzel —
elküldeni Grácba. No az is igaz, hogy ma már nincs
esély az összetákol minisztérium alátámasztására;
elég erős királyi kegyben és alattvalói bizalomban,
hát egy szükségtelen gerendát ki lehet dobni alóla,
pláne mikor az a gerenda egy olyan régi szálfat
mint Miklós Ödön államtitkár akart minden áron
kiturni a helyéből! De végre is, mit ért volna a pa-
lota-forradalom, ha az inkognitóra rá nem mutatnak
a vesztelőbe sárándó sertések.

Ime tehát híres, nevezetes állat a sertés, ha
már egy minisztert is meg tud buktatni! Azért tehát
vigyázzanak mindazon miniszterek és minisztrán-
sók, kik sertéskérdésben utasnak. Könnyen megér-
hetjük az időt, hogy egy ilyen országos bukás után
holmi — lokálpatriotizmust gyászbaborító bukások is
követkesnek!

Ha már bukásról van szó, előre is óvást kell
emelnünk az ellen a félelem ellen, mely jó Somo-
gyinkát a pécsi nemzeti színházban a deficittől fél-
tette. Oh nem! Csak úgy hozson minden hét a kony-
hára mint a héten a Szókimondó asszony ság
hozott, less öröm Gileádban és pénz a színházi kasz-
szában! És nem áll az többé, hogy „szől igazat be-
török a fejed”; ime a szókimondó asszony ság
telet ház előtt traktálta háromszor is az ő szókimon-
dásaival a publikumot, s es a derék publikum még
virágkosárral (vagy egy kosár virággal?) is meg-
ajándékozta Kalmár Piroskát, a mért megmondta
az igazat.

gyeletes ünnepnapunk volt, a Mindenszentek ünnepe,
a halottak estéjével együtt. A temetőbe a belvárosi
plebánia-templomból este 6 órakor processió indult s
kint fél 7 órakor a kápolnánál Kosáry lelkes
tartott megható prédikációt. A szigetvárosi temető is
igen szépen volt feldisszítva és kivilágítva s ennek
utain is fel s alá járt a kegyeletes sokaság, gyönyör-
ködve a halottak pompájában, a mit az élők keze
varásozott es estén a különben csendes, kopár és im
a hideg ósz lehe által immár virágtalanná tarolt
sirokra.

(Ujoncok esküje.) Tegnap reggel 9
órákor ment végbe a belvárosi plebánia-templom
előtt az ez évben bevonult ujoncok ünnepélyes es-
kütelete a zászlók alá. Kivonultak teljes díszben a
44. és 52. gyalogezred, a 19. honvéd-gyalog és 8.
honvéd huszár osztagok. A misét Buzásy Ábel
ciszst. szerzetes celebrálta. Utána Magenheim
József belv. plebános magyar és német nyelven in-
tézett buzdító és hazafias beszédet a legényességhez,
melyet egy százados horvát nyelven is megértelme-
zett a legénység horvát részének. Ezután követke-
zett a felesküvés, utána a „Gotterhalte” és a csap-
atok hazavonultak. Az aktus nagy közönséget
gyűjtött a csapatok köré, úgy hogy a kíváncsiak
nagy száma jó ideig akadályozta a közlekedést.

(Miniszeri megbízottak.) A föld-
mivelésügyi miniszter egy leiratban értesítette úgy
a megyei főispáni hivatalt, mint a köztörvényható-
ságot, hogy a me z ő r e n d ő r s é g r ő l szóló törvény
végrehajtásáról helyszini szemlék útján óhajtván
időről-időre meggyőződni, erre vonatkozólag a köz-
törvényhatóságok, vármegyék és községek megláto-
gatásával megbizta Lestárszky Sándor min.
osztálytanácsost, akadályoztatása esetén Németh
József min. segédtitkárt, kik e látogatási utjakat
legközelebb megkezdik.

(A sirok tolvaja.) Talán még gondol-
kodni sem tudó gyerek-lelkével semmi esetre sem
fogta fel ama bűn nagyságát egy alig tizenegy éves
parasztyerek, a mit halottak estéjén a szigetvárosi
temetőben elkövetett. Eszébe juthatott neki, hogy
milyen gyönyörűség lesz otthon a kis szűk szobács-
kában olyan illuminációt csinálni, mint ott a fény
árban uszó sirokon volt, s ezért szép titokban leke-
rült az elhagyatottabb részébe a temetőnek és ott
a behorpadt sirokról az azokon égő gyertyácskákat,
szegény emberek pár fillére árán az elhunytak em-
lékezetére kegyeletből tett világitó mécsecskéket sor-
ban kezdte levenni és zsebébe csuszattatta azokat.
Azonban a rendőrség észrevette ebben a működésé-
ben és fülönfogta, a mikor is a fiatal bűnös sirva
fakadt és könyek között rimánkodott kegyelemért.
Visszarakták aztán vele a lopott gyertyákat a si-
rokra és megmagyarázták neki, hogy milyen nagy
bünt követett el, meglöpvén a sirok lakóitól azok
emlékére szegény emberek által pár fillérük árán
kegyeletből odaállított gyertyákat. A atyai oktatás
után pedig átadták a bűnét megbánt gyereket az
apjának, a ki hogy kézzelfoghatólag is megmagya-
rázta neki bűne nagyságát, az több, mint bizonyos.

(Botrányos jelenet.) Egyik helybeli
kávéházban botrányos jelenet játszódott le pénteken
este. Összeverődött ott egy asztalnál egy társaság,
melynek tagjai azonban a temetői kivilágítástól ked-
vet kapva, alaposan beillumináltak, s ott aztán oly
botrányosan viselkedtek, hogy a kávéház többi aszta-

Helyi szempontból a Madame sans Gène
premierje és megtriplazott előadása húzódik végig
vörös fonálként a hét krónikáján. A másik vörös fo-
nál már valószínűleg keresztt volt. S ez a novemberi
hurcolkodás. November elseje ugyan péntekre esett,
de csak szombaton volt muszáj hurcolkodni; a ki,
pedig több szobás lakást bérel, az egy szoba kivéte-
lével a többiből majd csak hétfőn hurcolkodik ki.
S miért menekült meg a szánandó emberiség a pénteki
hurcolkodástól? Nem azért ám, mert a péntek
tudvalevőleg szerencsétlen nap, hanem sokkal világ-
rengetőbb okból. Mert most november elseje
ünnepe esett; legalább így olvastam én ezt
a felfedezést valahol. Mert ne tessék ám azt
gondolni, hogy tavaly november elsején ünnep volt;
meg harmadéve, meg az előtt, meg mióta Gergely
pápa az ő naptárát megcsinálta, hogy november
elsejére esett mindenkor minden-
szentek napja. Dehogy! Gergely pápa is el-
hibázta a dolgot; meg csafosan felültette minden
kalendariumcsináló ezt a jámbor emberiséget, mert
mindenszentek ünnepe sohasem esett november else-
jére, hanem előtte, vagy utána; de mert a kalen-
dáriumban úgy állott, hát úgy ünnepeltük meg év-
szásadokon keresztül. Hanem most épen november
elsejére esett; nem azért ám, mert a kalendariumban
úgy van, hanem mert az újságíró urak úgy tudják.
Az pedig, tetszik tudni, hogy „mi” mindent tudunk.

Ez a hét különben is az újságírók hete volt.
Kezdődött egy kongresszussal (a szedőnek ajánlom,
nehogy ht szedjen ebbe a szóba,) a hol az újságírók
is cselekvének valamit, a mi a nyilvánosság elé
került. És beállt az a ritka eset, hogy ez egyszer

laitól a vendégek egymásután keltek fel és távoztak.
Hát hiszen mulatni mulathat ur és paraszt egyképen
úgy, a hogy a kedve tartja, zsebe futja és esetleges
kontója kibírja s a kávéház nyilvános hely mindenki
számára. De épen ezért, ha egy kompánia oly ala-
posan megkóstolta már a hegy levét, hogy nem tud
az illik és nem illik közt határt szabni, inkább egy
particulierebe vonuljon be, ha már nem bir határt
szabni virtuskodásának.

(A tornaegylet estélye.) A pécsi
tornaegylet holnap (szombaton) este tartja tornaes-
télyét saját helyiségeiben. Az estélyt disztornázás
vezeti be.

**(A színházi vasfüggöny esőkönnyös-
ködik.)** A mi impozáns és drága színházunk hibait
egymásután fedezzük most fel. E hibák között nem
utolsó az sem, hogy a vasfüggöny konstrukciója olyan
rossz, hogy az mar a tegnapi előadáson is csőkönnyös-
kődött és kevés híjja volt, hogy le nem zuhant a
szüpadra. A kellő intézkedést melegen ajánljuk az
illető felügyelőknél!

(A reformáció emléke.) A reformáció
megkezdésének évfordulóját a pécsi ev. reform. gyü-
lekezet holnap (vasárnap) d. e. 10 órakor hálaadó
istentisztelettel ünnepli meg a gyülekezet siklósi or-
szágút 4. szám alatti imatermében.

(Reklám) Kit gyászol a doktor ur? Nézd
csak gyászfátyol van a kalapján.

Senkit. Ez csak reklám akar lenni és azt
akarja jelenteni, hogy végre valahára neki
is volt páciense.

**(Tolna vármegye központi választ-
mánya)** a napokban a következőkép alakult meg:
Megválasztottak: gróf Apponyi Sándor, Bárány Sán-
dor, Bernrieder József, Boda Vilmos országgyűlési
képviselő, idősb Cholnoky Imre, Daróczy Tamás,
báró Döry Jenő, Fördös Vilmos Fördös Dezső, Je-
szenszky Andor, báró Jeszenszky Kálmán, Kovács
Sebestyén Endre, dr. Kramolin Emil, Kurcz Vilmos,
Kovács János, László Lajos, dr. Moldoványi István,
Paál József, Péchy József prépost, Perczel Lajos,
Petrich Ferenc, dr. Schvetz Antal, Simonsits Elemér,
Stankovicszky János, dr. Szigeth Gábor, Török Béla,
Vizsolyi Ákos. A közigazgatási bizottságba: Bern-
rider József, Jeszenszky Andor, dr. Kramolin Emil,
Perczel Lajos és Tóth Ödön.

(Allamsegély.) A sámodi ev. ref. tanító
fizetését a vallás és közoktatásügyi miniszter f. hó
1-től kezdve 165 frt államsegéllyel évi 400 frtra
egészítette ki.

(Bezárt iskola.) A környéki (hegyháti
járás) r. kath. iskola, a tanító családjában előfordult
diftiritisz eset miatt további intézkedésig hatóságilag
bezárattott.

(Uj óvoda Baranyában.) A dunántuli
közmuvelődési egyesület atirt a megyei tanfelügyelő-
séghez, hogy hozzon javaslatba egy megyei községet,
a hol a legnagyobb szükség volna óvodára és a hol
az illető község hajlandó csupán a dologi kiadásokat
fedezni, mint helyiség, fűtés stb. ez esetben az illető
egyesület hajlandó egy óvónót alkalmazni évi 400
frt fizetéssel. A tanfelügyelő a vármegye három köz-
ségével folytat tárgyalásokat, melyek mindegyike
hajlandó fedezni a dologi kiadásokat. A döntés a
napokban fog bekövetkezni, midőn vármegyénk egy
mintaszerű óvodával lesz gazdagabb a dunántuli köz-
muvelődési egyesület jóvoltából.

nem másokról irtak; hanem magukról. Meg is vitte
„minden szélrózsa felé” a táviró a nagy-
váradi nagy eseményt, a mi állt a nagyváradi
„Nagyvárada” nak huszonöt éves fennállása megban-
kettezéséből és abból, hogy a vidéki újságírók ügyé-
ben meglehetően szép számmal összegyűlt kollegák
azt határozták, hogy — máskor határoznak. És
mondja még valaki, hogy a magyar sajtó munkásai
nem a legtöbgyökereesebb, vastagnyaku magyarok!
Hát van e szebb jellemvonása a magyaroknak, mint
ez a határozat, hogy máskor határoznak? És mert
nincs, s mert e szerint a magyar sajtó minden mun-
kása olyan jó magyar ember, mint urambátyám, meg
öcsémuram, fel tehát jó magyarom, fizess elő a lapokra,
hogy ne csak jámbor óhajtsá maradjon, hogy nyolc-
ezer előfizetője legyen egy-egy jelentékeny,
tekintélyes pártlapnak, hanem úgy is álljon a dolog!

S mert az újságíró és szenzáció együtt jár,
mint az emberrel az árnyéka, hát beszámjok egy
helyi szenzációról is, a mi e héten adta elő
magát. S ez a Schaurek-ügy. De mert nem lehessen
tudni, hogy „hol fekszik a kutyá elásva,”
hát nem is mondok többet a dologról, a mi vilá-
gosság van már benne, azt ugys tudja a tisztelt
olvasó; a mi pedig titokzatos volt benne, azt ki-
küldött tudósítónk elfelejtette.

Lám, a kis Hódmező-Vásárhely, ott valahol túl a
Tiszán, sokkal kedvezőbb helyzetben van. Annak
nevét megint aktuálisá tette — no nem a gyász-
végű Szelestey Andor, hanem a méregkeverő
asszonyok felfedezett bűntettei. Szomorú bizony-
talanság! Manapság nemcsak kiúszák az ember
borát és poharába a víz közé mérget kevernek, de

— **(A pénz őrültje.)** Tegnap utcáról-utára járt a városban egy szegény, csendes őrült, ki mindenkinek elpanaszolta, hogy a pénzétől megfosztották, hogy elrabolták tőle sok ezer forintját. A szánandó embert Takács Mihálynak hívják, birjáni illetőségű volt földműves, nagy robusztus termettel s csak arcán látszik meg borzasztó lelki betegségének hatása. Majd kiment a vasuti pályaházhoz, ott Pellérdre kért jegyet s mikor az árát követelték tőle, azt mondta, hogy már ki van fizetve. Ekkor a rendőrségnek kellett közbelépnie; s le is tartóztatták a szegény embert, ki sirva panaszkodott nekik is, hogy vagyonát ellenségei elpocsékolták tőle. A rendőrség egyelőre gondjai alá vette; ami igen helyesen volt tőle, mert bizony a szerencsétlen ember könnyen közveszélyessé lehet, ha esetleg a tébolydüh erőit vesz rajta. És meg is kereste a rendőrség a járási szolgabírói hivatalát a további intézkedések végett; s végre szükséges is, hogy a szerencsétlen, mert családja nincs, csak felesége, a ki szolgálatban keresi a kenyerét, a kórházban nyerjen felügyeletet, a minek gondossága hiányában most kóborol és mindenki előtt, a ki látja, csak a legnagyobb szánalom tárgyát képezi.

— **(A levéltári nyilvántartó.)** Mint értesülünk Vész Albert, városi levéltári nyilvántartó állására, ki erről lemondott, Pollák Viktor közgazgatási irnok rendeltetett ki a főispán által helyettesül.

— **(Áldozatkész szállóbarát.)** Tauszig Zsigmond, pécsi bornagykereskedő és szállóbirtokos — mint értesülünk — a megye területén szükséges, de igen lassan foganatosítható szállórekonstrukcióhoz hozzájárulandó, ajánlatot tett a megyei főispáni hivatalnak, hogy ő tíz kötszéknek 500—500 drb. különféle alanyú amerikai szállóveszélyes fog rendeltetésére bocsájtani teljesen ingyen s azok kezelésére vonatkozólag is utasításokat fog nyújtani. E nemes és közhasznú áldozatkészség magában hordja az elismerést.

— **(Őszi népdal-estély.)** Városunk második dalegyesülete a „Pécsi Polgári Daloskör,” ez az ifju, szorgalmas és szép egyetértésben sikerrel működő, tulnyomó részben iparosokból álló dalegyesület, mely folyton azon igyekszik, hogy mikép járjon városunk polgársága kedvében s mikép érdemelje ki nagyközönségünknek minden alkalommal nyilvánított méltó elismerését, már ismét szép szórakozást fog nyújtani városunk műértő közönségének. Ugyanis f. hó 10-én a „Vigadó” összes helyiségében őszi népdal-estélyt rendez, melynek műsorával közönségünket örvendetes meglepetésben öhajítja részesíteni. Az ügyesen és izléssel egybeállított műsorba az egyesület zenebizottsága ez alkalommal Huber, Gaál, Köppl s Lányi Ernő legzebb s legujabban betanult népdalait vette fel. Ismerve a daloskör ügyességét és a precizitását, melyet a magyar népdalok előadásában kifejt, előre is jósolhatjuk, hogy a jelenlevők jól fognak mulatni. A daloskör Perczel-utcai új helyiségében (dr. Schwarcz-féle palota), hova a közelmúltban költözött át, Simacek egyleti karmester ügyes vezetésével mellett szorgalmasan készül erre az estélyre. Valóban örömmel nézünk ezen szorgalmas egyesület jövője elé; különösen a múlt évben Szombathelyt történt versenyzése óta, hol mint legifjabb dalegyület a második díjat nyerte. Azóta folyton gyarapodik, pártoló tagjai nagy mérvben szaporodnak, estélyei mindig nagyobb látogatottságnak örvendenek. Az

már gyógyszerbe is mérget lopnak bele s így rövidítik meg a szegény halandók életét. S nekik meg kell halniuk a nélkül, hogy orvosi bulletint adnának ki naponként hogylétükről. De ne káromoljuk a sorsot; hiszen a beteg pécsi püspök állapotáról se adnak hírt soha az aulából, s még szerencse, hogy akad ujság, a melyik mindennap megírja, hogy a nagy beteg ma is úgy érzi magát, mint tegnap!

A hét végén katonai parádénk is volt. Az ujoncokat eskették fel, még pedig közösen, együtt a magyar, német és horvát katonákat. Legelőször ezel dokumentáltak a közönséggel, a mi ugyan minden másban — osztrák.

S a katonai parádé mellett részünk volt halotti parádében is. Olyanban, a milyent minden évben egyszer rendeznek az emberek az ő halottaiknak, de ez aztán fényes és ragyogó. Halottak estéjén kúnt a temetőben gyönyörködünk a fényben, a pompában, az égő gyertyák fényözönében, a lobogó kandeláberek világában, a koszorúk sokaságában és a csinált virágok — illatában. Gyönyörködünk mindaddig, míg az utolsó kandelábert is el nem oltották, míg az utolsó gyertyaszál is el nem hamvadt, míg az utolsó koszorút is haza nem vitték — jó lesz jövőre is, hisz sokba került — s míg az utolsó csillag virág is a sötétség homályába nem veszett.

És akkor, akkor szépen haza ballagtunk; elmélkedve a földi mulandóságról, hogy mikép lesz élők büszkeségének, halottak estéje fényének, mindennek, de mindennek ezen a szép világon — vége!

Kövágó Örs.

egyesület buzgó választmányának takarékos gazdálkodása folytán a daloskör a tanuláshoz a legfőbb kelléket is beszerezte egy értékes zongora alakjában. A daloskör zenebizottsága különösen nagy figyelmet fordítani az idei Szilveszter-estély műsorára, melyhez a szükséges kellékeket még a nyár folyamán beszerezte s a szereplők humoros szerepeiket már két hó óta gyakorolják.

— **(Az a hivatalos gondoskodás.)** Az Gábor és Nepomuk-utcák sarkán történt földbeomlásról irt minapi hírtükre vonatkozólag mai postán levelet kaptunk Fülöp János építőmestertől, a melyben dementálja azt a véleményt, mintha földbeomlás a Fesztl-féle ház előtt a szabálytalan építkezés miatt támadt volna s okául azt hozza fel, hogy az egész tér belseje azon a részen tulajdonképpen egy kiaknázott mélység, melyből hajdan homokot hordtak és még ma sem gondolt arra senki, hogy ez aláknázott tért valahogy fel kellene boltoztatni. Fülöp János, mikor a jelzett ház építése folyt, tapasztalta, hogy a vízfolyásból a víz ebbe az üregbe befolyik és az egész talajt alámossa, s jelentést is tett erről a városi mérnöki hivatalban és az építési felügyelőnek is. Ezek meg is ígérték, hogy majd gondjuk lesz arra a helyre, de hát a hatósági gondoskodás, mint száz esetben kilencvenkilencszer, így most is csak ígéret maradt s így történt a szerencsétlenség. A hivatalos közegek eme mulasztása pedig hogy milyen veszedelmet okozhatott volna esetleges nappali forgalom közben: azt úgy hisszük, bővebben fejtegetnünk felesleges.

— **(Párasviaskodók a törvényszék előtt.)** Ez év elején ifju Littke József és Jásek Sándor továbbá Koharits Ferenc és Tabak Lajos joghallgatók párasviaskodást követtek el, még pedig kardra, bandageval ugyan, de harcceptelenségig. A kir. ügyészség ezért párviadal vétségeért vonta őket vád alá, valamint a Littke-Jásek-féle párbaj segédeit, Kés márk y Dezsőt és szintén Koharitsot. A kir. törvényszék pedig ma tartotta meg ügyükben a végtárgyalást és Koharits Ferencet, ki ifj. Eötvös Gusztávval is párbajt vívott, kétféle párbaj vétségeért 4 heti állományfogházra ifj. Littke Józsefet 3 heti, ifj. Eötvös Gusztávot, Tabak Lajost és Jásek Sándort pedig 2—2 heti állományfogházra ítélte, de a vád alá vont Kés márk y Dezsőt és Koharitsot, mint segédeket, felmentette. A végtárgyaláson mely reggel 9 órakor kezdődött és délután 4 órakor ért véget szorongásig megtöltötte a jogászfialtság a tárgyalási nagytermet és tanult a — a tanulandókból. Védők csak Tabak és Koharits részéről szerepeltek, még pedig Jilly Alajos és Ferenczy László ügyvédek; a vádhatóságot pedig Zsolnay főügyész helyettese képviselte.

— **(Adományok.)** A népkönyhaja javára újabbban Wieszner Rajmáné 10 forint, Angster Józsefné 6 frtot, ifju Bráza Kálmán és Walter Antal kanonok püspöki helyettes nagyobb mennyiségű élelmiszereket adományoztak. Mind eme adományokért ez uton is köszönetet mond a népkönyhat fenntartó jótékony nőegylet.

— **(Sertésvész Szigetvárott.)** Mint szigetvári levelezőnk írja, ott a sertés piac már körülbelül pár hét óta nyitva volt, a mi az üzleti életre is jó hatással volt. De most ismét kiütközött a sertésvész és ezért a sertés piac megint lezárattott.

— **(Járásbírósi Mohácson.)** Az igazságügyi miniszter ez év folyamán s a legközelebbi időben több törvényszéki és járásbírósi telekvétel és építkezési iránt tett folyamataiban, illetőleg készült megindítani a tárgyalásokat. Ezek a tárgyalások a többek közt Mohácson járásbírósi épület és fogház felállítását célozzák.

— **(Gazdasági tudósítás.)** A hosszú szárazságra következő állandó esős idő épen nem mondható kedvezőnek az őszi vetemények fejlődésére. A buza és rozs — mint lapunknak Mária-Kéméndről írják — szépen kelt ki, de a gazdák kifogyván az időből, nedves talajba is vetettek, minél fogva sok helyen megsárgultak az őszi. A hirtelen megváltozott időjárás következtében sok gazda az őszi vetést még el sem végezhette. Az eső pedig egyre zuhog, változatosság kedvéért pedig dörög és vilámlik is.

— **(Rendkívüli sikert)** ért el az osztálysorsjáték intézménye Magyarországon. Ma, midőn az első osztály húzása be van fejezve és már a nyereményeket is kifizették, ezt a tényt nagy meglepéssel konstatálhatjuk, mert ily módon az osztálysorsjáték nálunk is az első lépés a kis lutri eltörlése irányában. A magyar osztálysorsjáték nagy sikere főleg abban áll, hogy a társadalom összes rétegei résztvettek benne és büszkeséggel konstatálhatjuk, hogy a magyar osztálysorsjátékot az egész világon legkedvezőbben fogadták. Valósággal érthetetlen ebben a tekintetben az osztrák kormány eljárása, midőn nem engedte meg, hogy a magyar osztálysorsjáték Ausztriában magában is eláruljassanak. Magyarország sokkal előzenyebb s jól emlékezünk arra, hogy még csak rövid idő előtt is mindenfelől árulták nálunk a lemergi kiállítás sorsjegyeit. Re-

mélhető, hogy a magyar kormánynak sikerülni fog, hogy itt is helyreállítsa a paritást, annál is inkább, mert az új osztrák pénzügyminiszter, Bilinski lovag, október 24 ikén tartott exposéjában bejelentette hajlandóságát a kis lutri eltörlésére. Egyébként Ausztria engedélye a magyar osztálysorsjáték vezetőségének érdekében nem áll, mert az osztálysorsjegyek kelendőse a haza határain belül is, valóban példátlan. Ezért ajánlatos, hogy mindazok, a kik sorsjegyeket vásárolni akarnak, est minél előbb megtegyék, nehogy oly kellemetlenségnek legyenek kitéve, mint az első osztály húzása előtt, midőn az utolsó napokban anynyi megrendelés érkezett Heintze Károly budapesti főelárulatóhoz, hogy a megrendelők jelentékeny része már nem kaphatott sorsjegyet. A második osztálynál előreláthatólag még sokkal nagyobb lesz a vásárlókedv, mert a nyereménykilátások itt még hasonlíthatatlanul nagyobbak. Ugyanis a sorsjátékban résztvevő sorsjegyek száma 10,000 darabbal kevesebbedik, míg a nyeremények száma több mint kétszerannyira növekedett. Ehhez járul még a nyeremények meesés nagysága a másik osztályban. Lesz ugyanis egy 600,000 korona összegű külön díj, továbbá 5 főnyeremény 400,000—50,000 korona összegben, úgy, hogy egy sorsjegyre esetleg 1 millió koronát lehet nyerni. Könnyen érthető tehát az az óriási érdeklődés, melyet a közönség tanusit e második osztály iránt, melynek húzása már december 6—14-ikén lesz — A sorsjáték vezetősége figyelmestet bennünket arra, hogy az I. osztály sorsjegyek tulajdonosainak ajánljuk a II. osztály sorsjegyeknek mielőbbi beszerzését, a mi legkönnyebben úgy történik, hogy az illetők az I. osztály sorsjegyet beküldik, mire az igazgatóság postán, utánvétellel megküldi a II. osztály sorsjegyet. Miután az I. osztály sorsjegyeket teljesen elárulították, a II. osztályra vonatkozó megújításra oly nagymérvű tolongás várható, hogy minden I. osztály sorsjegy tulajdonosának legmelegebben ajánljuk, hogy minél előbb intézkedjék a II. osztály sorsjegyének megszerzése iránt.

— **(Milleniumi koronák.)** A képviselőház legközelebb tárgyalja a pénzügyminiszter által benyújtott törvényjavaslatot, mely szerint a millenium emlékére korona emlékpénsek adatkak ki. Az emlékkorona egyik oldalán a felső babérokossorus domborképe van körülvéve ezen felirással: „Az eszedéves Magyarország emlékére”, alatta pedig 1896. A hátsó lapon Árpád látható honfoglaló vezérével és a magyar génusz. A szinesüst érmeket a törvényjavaslat értelmében ezüst dobozban fogják forgalomba hozni darabját 1 frtért.

— **(„Borbély.”)** Es a neve annak a tenyészbikának, melyet a földmívelésügyi miniszterium a mária-kéméndi tejszövetkezetnek adományozott, teljesen ingyen — Villányig szállítva. A szövetkezet kiküldött két tagja szabadon válogathatott a meszöhegyesi bikaállomány öt száz darabja közül. Megjegyeztük azonban, hogy a válogatás nem volt valami nehéz, mert az öt száz darab közül csak hat volt alkalmas tenyészbikának. Tehát csak ezek közül kellett válogatni. A bika, mig erőképes, a szövetkezeté, astán kihizalaladó és visszasszállítandó Meszöhegyesre, hol egy újabbal kicseréltetik. A szövetkezet kiküldött két tagja napidij gyanánt 55 forintot számított fel magának — két napra.

— **(Különös vándorlólegény.)** Különös fajtaú vándorlólegény lehetett az, akitől a Szederkény és Kéménd közt közlekedni szokott postakocsi elé fogott birkatürelmű lovacska annyira megijedt, hogy megbokrosodva, vad futásnak eredt, s addig meg sem állt, míg a postakocsi kocsiától mindenes-től bele nem fordult az árokba. Még rosszabbul járt Műglich nevű katólyi molnárnak a neje. Ennek a lovai is annyira megbokrosodtak a különös vándorlólegény láttára, hogy essevészett futásnak eredtek. Meg sem álltak addig, míg a kocsi fel nem borult. A molárné kiesett a kocsiból oly szerencsétlenül, hogy mindkét lábát kifecamította.

— **(Kolumbus tojása.)** — Mit akarsz ezzel a tojással, édes fiam?

— Az iskolába viszem, édes mamám.

— Nem lehet fiam, fiam, nagyon kevés a tojás.

— De kell, édes mama, mert a tanító ur azt mondta, hogy ma Kolumbus tojásáról fog nekünk mesélni. De ha épen oly kevés a tojás, itt hagyom, mert a tanító ur azt is mondta, aki nem hozhat tojást, hozzon vajat.

— **(A nélkülözhetetlen.)** A sáncos megszólítja a sugót:

— Remélem, Morogi ur, holnap eljön az esküvőmre.

— Természetesen, Sipos uram, — mondja a sugó, — ha nem lennék ott, nem tudná megmondani az „igen”-t.

Művészet, irodalom.

Csütörtökön a hirdetett „Szókimondó aszonyság” helyett a „Kis hőrcsög” lett előírva, mert az előbbiben szereplő Mészáros Lajos hir-

telen megbetegedett. A közönségnek az a része, a mely Kalmár Piroska remek alakításában akart gyönyörködni, visszakérte a jegy árát és hazament; a kik azonban ott maradtak, nem bánták meg, mert remekül mulattak a darab bohóságain. Kézdi Juliska és Polgár menuett-jét meg kellett ujrázni és különben is ők alakították a főszerepeket Dezséry-vel egyetemben, a kinek maszkja, arcjátéka pompás volt. Balla nagyon sebesen beszélt, lehet, hogy így volt előírva, de már az ötödik sorban egy szót sem lehetett érteni szerepéből. Közönség közepes számmal volt jelen. (**)

Két árva. Halottak estőjén a „Két árva” szomoru, de a végén mégis jóra fordult sorsán busongott az ünnepnap, tehát elég szép számu publikum. Mészáros S. betegsége egészen felforgatta az eredeti szereposztást. Az ő szerepét, Roger lovagot, kellő igyekezettel Balla K. játszotta, mellette Somogyi direktor kitünő alakítást nyújtott a sánta Pierre szerepében, no meg Follinus, a ki bravúrral játszott, mint mindig. A két árvát R. Balogh E. és P. Kovács M. adták; Balogh Etel Henriette szerepében a tőle megszokott szép játékot nyújtotta, de Polgárné is excellált a vak Henriette szerepében és valóban megható játéka volt. K. Breznay Anna és Kiss Pista, Marianna és Jaques alakjait kreálták művészi öntudattal; Bodroghiné, ez az igen sokoldalú veterán színművésznők pedig valóban művészettel játszotta a Fouchard anyó szerepét. Kézdy Juliska szépen énekelt; de már Peterdi álmosan játszott, mintha az életben is — rendőr-főnök lenne. Somogyiné a grófné szerepében igen jól megállta helyét. Maga a rendezés harmoniája a direktor művészkézére vallott; a darab kiállítás pedig fényes volt. Csak a Cayennesbe deportálandó bűnös nők taragikus jelenetét rontotta el a szereplők közül egypárnak bizonyára elő nem irt nevetgelése egy-két habituére. A közönség sűrű tapsokkal a felvonások után dupla kihívásokkal honorálta az élvezetes előadást, melyet azonban a hosszú felvonások úgy megnyújtottak, hogy épen 11-et ütött a városház tornyán, mikor a színházból kijöttünk. (→)

Pécsi Nemzeti Színház.

Folyó szám 29. Bérletszám 25.

Vasárnap, november 3-án

délután 3 órakor fél helyárral

Goldstein Számi.

Énekes életkép 3 felvonásban. Irta Kövessy A.

Este fél 8 órakor itt harmadszor

A szókimondó asszonyág.

(Madame Sans Gène.)

Színmű 1 előjáték és 3 felvonásban. Irta: Victorien Sardou.

Az előjáték személyei:

Hübscher Kata... Kalmár P. Toimon... Hevesi Janka.
Lefebvre, örömetest Mészáros L. La Rouisette... Tóvári Anna.
Neiperg, gróf... Balla K. Julie t... P. Kovács Mariska.
Fouché... Follinus Aurél.

A színmű személyei:

Napoleon... Peterdi Sándor. Savariné... Fodor Ilona.
Mária Lujza, neje... Despreaux, táncm. Polgár S.
Lefebvre, Marschal Mészáros L. Ceneville... Erdélyi Miklós.
Katrín; neje Kalmár Piroska. Brigade kamarás Miksa Emil.
Fouché... Follinus Aurél. De Saint-Marsal... Kis Pista.
Mária Karolina K. Breznay A. Jaszmin komornok Bognár J.
Eliz, hercegnő Somogyi N. J. Leroy; udv szabó Rónai Gy.
Neiperg, gróf. Balla Kálmán. Cop, ndv. cipész. Vadász L.
Savari, rendőrm. Dezséry Gy. Ruzsán, mameluk Bombay G.

Keszete 7 és fél órakor.

TÁVIRATOK.

— **Elfogott szédelő.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Csajági Wassermann Lajos tegnap estefelé jelentkezett a törvényszéknél, a hol azonnal letartóztatták. Ma reggel kihallgatván, kijelentette, hogy nincs semmije.

— **Lueger megerősítése.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A király tegnap fogadta Badeni miniszterelnököt, a ki javasolta ő felségénél Lueger választásának megerősítését.

— **Banketteső miniszterek.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Erdély és Percel miniszterek tegnap Győrbe utaztak az új kórház megnyitására. Ünnepszeg után bankett.

— **Egy kis demeti.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Szófiából jelentik, hogy Sztoilow nemcsak hogy nem bukott meg, de állása szilárdabb, mint valaha, miután sikerült kinyernie Ferdinand fejedelem beleegyezését, hogy Boris trónörökös a keleti vallásra térjen át.

— **A kubai felkelés.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Havannából jelentik, hogy a fölkélok a „Soledad” gőzöst megtámadták és kirabolták, valamint a főváros környékét felgyújtották.

— **A király fia koporsójánál.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ó felsége tegnap délután Bécsben, a kapucinusok kolostorában meglátogatta Rudolf trónörökös koporsóját. Előtte Jósika minisztert fogadta külön kihallgatáson.

— **Öngyilkos fiatal asszony.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Winternitz Nándorné, egy kézdivásárhelyi adóhivatalnok fiatal felesége ma reggel Kéti tanár klinikáján felügyelet híján felvágta ereit és meghalt. Tegnap nagy operáción ment keresztül, mely sikerrel járt mellcsapolás volt. Tettének oka ismeretlen.

Laptulajdonos: SZAUTTER GUSZTÁV
Felelős szerkesztő: PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF kiadó

Hirdetések.

Eladó amerikai szőlővesszők.

3000 sima vessző Monticola 1000 drb 25.—
3000 " " Solonis 1000 " 20.—
3000 " " Portalis (nagylev.) 1000 " 10.—
2000 gyökeres vessző " " 1000 " 20.—

eladó Gyulay Péternél, Pécsen Árpád-utca 55. szám alatt.

1735 sz.
1895.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróóság 1895. évi C. 85/2 számú végzése következtében, Dr. Müller János ügyvéd által képviselt Ifj. Debulay Antal javára, Török Elemér ellen 60 frt s jár erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 360 frtra becsült butorok, felszerelések és ruhákból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. járásbíróóság C. 85/7 1895. sz. végzése folytán 60 frt tőkekövetelés, ennek 1894. évi november hó 1 napjától járó 6% kamatai és pedig összesen 23 frt 60 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig **Pellérdén a községi bíró házában** leendő eszközzésére **1895. évi november hó 8 napjának délutáni fél 3 órája** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécsen, 1895. évi október hó 25 napján.

Engler Kálmán
kir. bírósági végrehajtó.

Hirdetmény.

A magyar osztálysorsjáték második osztályának huzása december 6-án kezdődik és december 14-éig tart.

Az első osztályban ki nem huzott osztálysorsjegyeknek ezen huzáshoz szükséges megújítása. minden további jogok elvesztésének terhe mellett, november 26-ig eszközözendő, és pedig kizárólag a sorsjegyeken jelzett elárusítónál.

Teljes sorsjegyek, melyek az első osztályban nem nyertek, a második huzásban résztvesznek a nélkül, hogy **ezen** megújításának szüksége fennforogna.

Vételsorsjegyek — a mig a készlet tart — és pedig: egy egész sorsjegy 80 koronaért, egy tized sorsjegy 8 koronaért és egy huszad sorsjegy 4 koronaért az ismert elárusítóknál kaphatók, a kik egyszersmind mindennemű felvilágosítással szolgálnak. Megrendelésekkel kérjük ezekhez (nem hozzánk) fordulni.

Budapest, 1895. november 1-én.

Magyar Osztálysorsjáték Igazgatósága.

Egy Millió Nyeremények

1.000.000 korona nyerhető a legszerencsésebb esetben

1 jutalom á 600000 kor. — 600000 kor.
1 nyer. á 400000 " — 400000 "
1 " á 200000 " — 200000 "
1 " á 100000 " — 100000 "
1 " á 50000 " — 50000 "
2 " á 20000 " — 40000 "
2 " á 15000 " — 30000 "
4 " á 10000 " — 40000 "
10 " á 8000 " — 80000 "
27 " á 6000 " — 162000 "
100 " á 2000 " — 200000 "
200 " á 1000 " — 200000 "
1150 " á 200 " — 230000 "
20000 " á 100 " — 2000000 "

1895. december 6-14. ejtetik meg. 21499 nyeremény 4.332.000 kor.

Vétel-sorsjegyek:

Egy egész 40 egy fél 20 egy tized 4 egy huszad 2 forint.

(Portó fejében 5 kr., ajánlott levélért 15 kr. és nyereményjegyzékért 10 kr. fizetendő.)

Ajánlja és szétküldi postautalvány ellenében vagy utánvétellel is HEINTZE KÁROLY fő-elárusító, Budapest, Szervita-tér 3.

Sürgöny-czím: LOTTOHEINTZE, Budapest.

Hogy a tisztelt közönség különböző számu több sorsjegy birtokában nagyobb nyereménykilátásokhoz jusson, — őt vagy ennél több sorsjegy bevásárlásánál a sorsjegyeket egymástól teljesen eltérő számokat állitok össze tetszés szerinti egész, fél, tized és huszad sorsjegyekből — a fenti áron.

Magyar kir. szabadalmazott udvari szállító.

Nincs többé fatapló!!!
Helyettesít minden szint
EXSICCATOR

Brosürök ingyen.
Wien, IV., Hauptstrasse Nr. 36.
10.000 bizonyítvány mindenki által betekinthező.

1447. szám.

1895.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróóság 1895. évi 14042. számú végzése következtében, Dr. Miltényi Miklós ügyvéd által képviselt, Horváth Béla javára, Wiener Miksa ellen 408 frt 75 kr. s jár. erejéig fogantatott biztosítási végrehajtás útján felülfoglalt és 1052 frt 70 kr-ra becsült borok hordóstól álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. bíróság 20156. 1895. sz. végzése folytán 408 frt 75 kr. tőkekövetelés, ennek 1895. évi május hó 20. napjától járó 6% kamatai és pedig összesen 61 frt 85 kr-ban bíróság már megállapított költségek erejéig **Pécsett, Perczel utca 40. sz. a.** leendő eszközlésére **1895. évi november 7. napjának délelőtti 10 órája** határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécsett, 1895-ik évi október hó 27. napján.

Engler Kálmán
kir. bírósági végrehajtó

Hűen

elvünkhöz

jótállás mellett eladunk kizárólag legjobb szövetből készült:

Téli kabátot **10 frt 50 kr.**,
egy férföltönyt **12 frt**, egy
felöltöt **8 frt**, fiu-öltönyt **7 frt**,
egy gyermeköltönyt **3 frt 50 kr.**,
egy téli nadrágot **3 frt**ért, mind jó minőségű gyapjuszövetből készült.

Legnagyobb választék.

Meg nem felelő árak kicseréltetnek.

Zentler-féle

férfi és gyermek-ruharaktár Pécsett, király-
utca a városházával szemben.

ZONGORA RAKTÁR

és

kölcsönző

INTÉZET

THIERFELDER A. BÉCS

VIII. Burggasse 71.

Legnagyobb raktár zongora és harmóniakban.
Eladás készpénzfizetés és részletfizetésre.

Olcsó kölcsön díjak.

Bécs és a vidék részére

ZSOLNAY IMRE

butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

Pécsett, Ferencziek-u. 11. sz.

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett alvó-, dísz- és ebédlő szobák mindennemű fa-, vas- és kárpitozott butorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók és Thonet-székek szabott gyári árak mellett.

Abban a helyzetben vagyok, hogy butorvásárlások nálam is oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten, vagy Bécsben.

(A pécsi edénygyár-raktár ugyanott.)

Van szerencsém a tisztelt hölgyeket értesíteni, miszerint

divatáru üzletemet

ideiglenesen **Király-utca Gianone-féle ház 29. szám** alá helyezem át.

Együttal dűsvásztéku raktáromon levő kalapjaimat **lesszálított árakon** a tisztelt hölgyek figyelmébe ajánlom.

Szintugy mindennemű **fehér himzést** vállalok.

Tisztelettel
Kaiser Vilma
divatárusnő.

Kukoricza-morzsolók

kéz- és erőhajtásra, egyszerű és kettős szerkezettel, szelelővel és szelelő nélkül.

Gabona-rosták,
Konkolyozók (trieurök);
kézi kezelésre való
Széna- és szalmasajtók
fekvően vagy kocsiraszerelve.

Takarmány-füllesztők,
Szállítható **takarék-főző-üstök** takarmány stb. részére.

Szeeskavágók,
Répa- és burgonyavágók,
Darálók

elmert legjobb minőségben és szerkezettel készülnek

Mayfarth Ph. és Társa

es. és kir. kir. szab.

gazdasági gépgyárában

BÉCS, II/I, Taborstrasse 76. sz.

Árjegyzékek ingyen. — Képviselek felvételnek.

Beccét vesztí

a legválasztékosabb étel is, ha nincs étvágyunk.

Az étvágy gerjesztésére úgy mint mindennemű gyomor bajok ellen melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe:

Egger díjjutalmazott Szódapasztilláit.

Kapható 25 és 50 kros eredeti dobozokban minden gyógyszerárúban és nevesebb gyógyszerüzletben. Fő és szétválogatási raktár

Egger A. fia

Nádor-gyógyszertára Budapesten, Váci-körút 17.

Konkolyozók (trieurök)

minden gabonánem osztályozására

Graepel Huó
gépgyárosnál

Budapest, V., Külsőváci-út 46.

Mintegy 10 kgr. gabona-minta beküldése esetén különleges trieur készítenek.

Med. Dr. Breuer József

fogspecialista, fogműtő.

Lakik: „Központi takarékpénztári épület.” I-ső emelet.

~ Rendel: d. e. 9-12, d. u. 2-6. ~

A hazai, mint a külföldi egyetemeken elsajátított módszer szerint a modern technika vívmányainak felhasználásával készít jótállás mellett:

Arany-, platin-arany-, porcellán- üveg-, arany-ezüst-rézamalgam és cement plombokat; kautsuhuk- és fémbe foglalt fogsorokat; különböző faju stiftfogakat; obturatorokat; helyettesít resecált állkapcsokat, kijavit (Sauer, Walkhoff, Warnekros stb. gépezetek) hibásan álló fogakat.

Hogy műfogak minél gyorsabban készíttessenek el, technikai laboratóriumomban egy berlini műfogász van állandóan szerződötve.

 Foghúzás kéjgázzal és anélkül.

Siptár Lajos

a kölcson segélyző-egylet pénztárnokának
amerikai szőlőtelepén Pécsen

1895. őszén a következő tökéletesen beérett, az alábbi bizonyítvány tanúsága szerint teljesen fajtiszta

 amerikai vesszők
kerülnek eladásra.

Gyökeres vesszők:

válogatott, nagyrészt ojtásra is alkalmas kitünően meggyökeresedett és szép hajtásokkal:

60.000 drb	Rupestris Monticola	ezrenként	25.— frt
12.000 "	Rupestris Metallica		65.— frt
55.000 "	Solonis		40.— frt
25.000 "	Rupestris selecta (válogatott faj)		25.— frt
30.000 "	Riparia selecta (válogatott faj)		20.— frt
	75% portalis		20.— frt

Sima vesszők 45—50 cm. hosszúak:
60% ojtásra is alkalmas

250.000 drb	Rupestris monticola	40.— frt
25.000 "	Rupestris metallica	40.— frt

250.000 drb	Solonis	ezrenként	25.— frt
50.000 "	Rupestris selecta (válogatott faj)		12.— frt
40.000 "	Riparia selecta (válogatott faj)		10.— frt
	75% portalis		10.— frt

Ojtványok:

15.000 drb	gyökeres fás ojtás kitünően összeforvva rupestris valamint solonis alanyokra nemesített asztali és legjobb borjak	száz darab	20.— frt
25.000 drb	ojtványokról levágott legfinomabb asztali és borfajú	50 cm. hosszú hazai vesszők	ezer darab 3.— frt

A megrendelések sorban vétetnek elő s míg a készlet tart, teljes mennyiségben szolgáltatnak ki, de

A megrendelésnél 50% előleg küldendő be, s a vételár az átvétel alkalmával egyenlítendő ki. Tavaszai szállításnál ezrenként 2 frt teletelési költség is fizetendő.

 Vidékre csomagolás és szállítási díj önköltségen számíttatik.

És végül a mikor még a tökéletes fajtisztaságért teljes kezességet vállalok, bátor vagyok a t. rendelők figyelmét az alábbi bizonyítványra felhívni:

M. kir. szőlőszeti és borászati felügyelő Pécsen.

344/1895. szám.

Bizonyítvány.

Mely szerint bizonyítottatik, hogy Siptár Lajos pécsi lakos szőlőbirtokos amerikai szőlővessző-termelő-telepe magas, száraz és köves hegyen fekszik, miért is a rólok lekerülő amerikai vesszők nem túlvastagok, de annál fásabbak, vékony beltek, sűrű izületűek s tökéletesen megérők, s így könnyen és biztosan gyökeresedők. — Továbbá bizonyítottatik, hogy amerikai szőlőfajai, mint a Vitis Solonis, Rupestris Monticola, Rupestris Metallica stb. teljes fajtisztán vannak telepítve.

Pécsen, 1895. augusztus hó 15-én.

Gábor József s. k.

kir. szőlőszeti felügyelő. (Alajos-utca.)

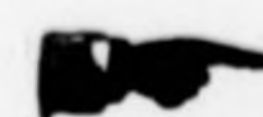
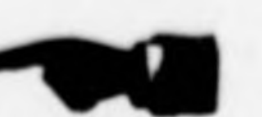

Francia baraczk!

a legnemesebb fajokban, a legkorábbtól a legkésőbb érőig.

I. oszt. 1 drb. 40 kr., 10 drb. 3 frt 50 kr., 100 drb. 30 frt.
1000 drb. 250 frt.

II. oszt. 1 drb. 30 kr., 10 drb. 2 frt 80 kr., 100 drb. 25 frt,
1000 drb. 200 frt.

 Kapható és megtekinthető

Közl Ferencz

faiskoláiban Majláth-utca 17—20 sz.